

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procur-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Moraru Serghei XXX, născut la XXX, originar și locuitor al XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 23.07.2018 pînă la 01.08.2018;

Instanța de apel de la 15.08.2018 pînă la 25.09.2018;

Instanța de recurs de la 29.11.2018 pînă la 13.02.2019.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 01 august 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Moraru Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Moraru Serghei la 10 martie 2018, aproximativ în intervalul orelor 22.00-24.00, fiind în stare de ebrietate și, aflându-se în domiciliul său amplasat în satul XXX, r-nul Cahul, urmărind scopul de a-l omorî pe fratele său Moraru Nicolae, care era membru de familie și locuiau împreună în aceeași casă, în urma unui conflict cu ultimul, a luat un cuțit de bucătărie și a aplicat cu el o lovitură în regiunea gâtului fratelui său Moraru Nicolae, totodată tăindu-i gâtul împrejur, prin ce i-a cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr.201811C0123 din 27 aprilie 2018, vătămări corporale sub formă de anemie acută posthemoragică, ca consecință a unei plăgi tăiate a porțiunii superioare, anterior laterală a gâtului cu lezarea laringelui, mușchilor, arterelor carotide cu hemoragie externă masivă, acută și anemie a organelor interne și pneumonie aspirativă sangvină, de la care victima a decedat la fața locului.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Moraru Serghei să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani și 2 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și să fie încasate din contul inculpatului în folosul statului cheltuielile judiciare în mărime de 21 052 lei.

În motivarea apelului acuzarea a invocat că, instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile săvârșite de inculpatul Moraru Serghei în baza art. 145 alin. (2)

lit.e¹) Cod penal, însă a considerat că, instanța de judecată a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, stabilindu-i pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă de 10 ani închisoare, ce constituie limita minimă a sancțiunii pentru infracțiunea respectivă. Aplicarea unei asemenea pedepse este motivată în sentință prin prezența la inculpat a circumstanțelor atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comiterea faptei cu responsabilitate redusă, comiterea infracțiunii de către inculpat în legătură cu comportamentul amoral și ilegal al victimei.

Prin urmare, instanța de judecată eronat a apreciat prevederile art. 75-78 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că, deși inculpatul a recunoscut vina, totuși ultimul a ascuns cadavrul după omor și a încercat să ascundă crima, încercând să se eschiveze de răspunderea penală, aceasta din urmă fiind descoperită întâmplător de către colaboratorii de poliție în decurs de aproape o lună, adică la data de 05 aprilie 2018, iar faptul că inculpatul în momentul infracțiunii se afla în stare de ebrietate, ce constituie o circumstanță agravantă, respectiv în acest caz nu putea fi aplicată pedeapsa minimă prevăzută de lege.

La fel acuzarea a indicat că, instanța de judecată a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea în contul statului de la inculpatul Moraru Serghei a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul urmăririi penale, deoarece cheltuielile suportate de stat au fost necesare pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și aceste cheltuieli se plătesc din sumele alocate de stat. În ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat în beneficiul statului, în valoare totală de 21 052 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, iar refuzul instanței de a recupera cheltuielile judiciare din contul inculpatului este neîntemeiat, deoarece inculpatul a fost eliberat total de la plata acestor cheltuieli, având la întreținere doar un singur copil minor, la fel nefiind prezentate careva dovezi că ultimul nu ar avea alte venituri sau că nu dispune de proprietăți înregistrate pe numele său.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2018, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Moraru Serghei recunoscut vinovat în baza art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, procurorul nu a contestat circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptei imputate, dar s-a rezervat asupra pedepsei aplicate de către prima instanță considerând-o una prea blândă, reieșind din circumstanțele cauzei cât și asupra eliberării de către instanță a inculpatului Moraru Serghei de la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 21 052 lei.

În acest sens, în sentința atacată se reflectă opinia instanței la stabilirea pedepsei, care a stabilit că inculpatul nu a fost anterior judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, ținând cont de circumstanțele agravante - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, circumstanțele atenuante - căința sinceră, comiterea faptei cu responsabilitate redusă, comiterea infracțiunii de către inculpat în legătură cu comportamentul amoral și ilegal al

victimei și, reieșind din faptul că cauza a fost examinată în procedura specială pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de principiul individualizării pedepsei penale, a ajuns la concluzia stabilirii pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În lumina celor menționate, instanța de apel a notat că, individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale, care va fi una echitabilă și ar restabili echitatea socială.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei autorului.

La speță instanța de fond a indicat că, la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7,61,75 Cod penal, a luat în considerație și solicitarea succesorului părții vătămate de a fi stabilită pedeapsa cea mai blândă, deoarece comiterea infracțiunii a fost provocată de comportamentul ilicit al victimei Moraru Nicolae și, reieșind din faptul că infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, cu aplicarea 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit inculpatului Moraru Serghei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

Instanța de apel a notat că, prima instanță ajungând la concluzia stabilirii inculpatului Moraru Serghei pedepsei minime pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, nu a motivat soluția din care considerente a hotărât că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, este una echitabilă și proporțională în corespundere cu normele legale cât și reieșind din faptul că, inculpatul Moraru Serghei a comis infracțiunea pe data de 10 martie 2018, partea vătămată Moraru Nicolae a fost anunțat ca a dispărut fără veste, în urma acțiunilor întreprinse de către poliție, inculpatul Moraru Serghei a dat explicații la data de 22 martie 2018 adică după comiterea omorului lui Moraru Nicolae, precum că nu cunoaște locul aflării acestuia, că fratele său ar fi plecat undeva, însă locul aflării lui nu-l cunoaște.

Instanța de apel a menționat că, într-adevăr potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Reieșind din sancțiunea prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, aplicând corespunzător limitele de pedeapsă prevăzută de lege, se constată a fi: minimă de la 10 ani pînă la 13 ani și 4 luni.

În speța dată, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu și-a motivat soluția pe care a considerat-o drept una întemeiată, pentru a-i stabili inculpatului Moraru Serghei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

Motivul din care instanța de apel, a considerat apelul procurorului în această parte întemeiat și care urmează a fi admis cu stabilirea inculpatului Moraru Serghei a pedepsei, în baza art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, a-i aplica lui Moraru Serghei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Or, la concluzia respectivă, instanța de apel a ajuns din analiza materialului probatoriu anexat la materialele dosarului și examinat cât în cadrul instanței de fond, atât și de instanța de apel, instanța de judecată, soluționând chestiunea de vinovăție în cazul infracțiunilor săvârșite prin omor, urmează să rezulte din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, să țină cont, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor vătămări corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei, etc.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și a notat, că Moraru Serghei a comis omorul unei persoane, cadavrul fiind îngropat în grădina gospodăriei sale, încercând să ascundă faptul comiterii infracțiunii și ducând în eroare organele de drept, declarând că l-a văzut pe fratele său Moraru Nicolae seara, însă dimineața cel din urmă nu mai era acasă, și nu cunoaște direcția plecării lui și faptul descoperirii infracțiunii se datorează doar acțiunilor colaboratorilor de poliție, care întâmplător au auzit convorbirea soției inculpatului Moraru Tatiana cu vecina Alavațcaia Nadejda, căreia soția inculpatului i-a spus că, Moraru Nicolae a fost omorât de Moraru Serghei și ulterior îngropat în grădină de cel din urmă, totodată fiind amenințată și soția că, în caz că va spune cuiva despre cele întâmplate, va avea același destin.

Inculpatul Moraru Serghei a comis infracțiunea, care potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal, se califică ca infracțiune excepțional de gravă, pentru care legea prevede pedeapsa exclusiv sub formă de închisoare de la 15 pînă la 20 ani sau cu detențiune pe viață, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.168), anterior nu a fost atras la răspundere penală (f.d.163), la evidență la medicul narcolog nu se află (f.d.166), vina de comiterea infracțiunii o recunoaște, cauza penală fiind examinată potrivit prevederilor 364¹ Cod de procedură penală.

Din aceste motive Colegiul constată oportun de a aplica față de inculpatul Moraru Serghei pedeapsa cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, aceasta fiind echitabilă în raport cu infracțiunea comisă și circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante a răspunderii a lui Moraru Serghei în conformitate cu art.76 Cod penal, de instanța de fond au fost reținute, cum ar fi: căința sinceră, comiterea infracțiunii cu responsabilitate redusă și comiterea infracțiunii de către inculpat în legătură cu comportamentul amoral și ilegal al victimei.

Circumstanțe agravante a răspunderii a lui Moraru Serghei în conformitate cu art.77 Cod penal, au fost stabilite în ședința de judecată - *săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate*.

Instanța de apel a găsit aceste circumstanțe atenuante reținute de instanța de fond, ca fiind eronate, în partea ce ține de comiterea infracțiunii cu responsabilitate redusă și comiterea infracțiunii de către inculpat în legătură cu comportamentul amoral și ilegal al victimei, or, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 201836S0060 din 13 iulie 2018, „...particularitățile sechelare depistate la el, nu sunt atât de profunde și nu echivalează cu noțiunea de alienație mentală, nu sunt asociate cu dereglări ale intelectului și criticii și nu-i abolesc discernământul”, având diagnosticul „tulburare organică de personalitate”. Or, potrivit art. 23¹ Cod penal, (1) Persoana care a săvârșit o infracțiune ca urmare a unei tulburări psihice, constatată prin expertiza medicală efectuată în modul stabilit, din cauza căreia nu-și

putea da seama pe deplin de caracterul și legalitatea faptelor sale sau nu le putea dirija pe deplin este pasibilă de responsabilitate penală redusă. (2) Instanța de judecată, la stabilirea pedepsei sau a măsurilor de siguranță, ține cont de tulburarea psihică existentă, care însă nu exclude răspunderea penală.

Totodată, acuzarea a invocat ilegalitatea sentinței pe motivul eliberării de către instanța de fond încasării din contul inculpatului în beneficiul statului suma în valoare totală de 21052 lei, suportată în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare nr. 201811C0123 din 27.04.2018; nr. 20180500139 din 04.05.2018; nr. 201835A0273 din 16.05.2018; nr. 201836S0060 din 13.07.2018.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cererea procurorului, privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 21 052 lei, or, în cadrul judecării cauzei nu a fost prezentată informație cu privire la starea financiară a inculpatului. Iar, argumentul procurorului că reieșind din prevederile art. 229 cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, este neîntemeiat, or efectuarea expertizelor a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării circumstanțelor de o importanță primordială pentru justa soluționare a cauzei și stabilirea adevărului, și în lipsa unor astfel de expertize procurorul ar fi fost în imposibilitate să încadreze juridic corect acțiunile inculpatului Moraru Serghei, să formuleze învinuirea și ulterior să demonstreze în ședința de judecată săvârșirea infracțiunii.

Astfel, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 6 pct. 111), 27, 414 alin. (1) și (2), instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare și a pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia în partea încasării din contul inculpatului în folosul statului cheltuielile judiciare în mărime de 21 052 lei. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpat, motivând că potrivit art. 227 alin. (1), 229 alin. (1), (2) Cod penal, instanța urma să încaseze acestea de la ultimul.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei mai aspre de către instanța de apel, motivând că, instanța nu a luat în considerație că victima prin comportamentul său a provocat săvârșirea infracțiunii, inculpatul anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, a recunoscut vina, cauza s-a examinat în procedură simplificată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, fără citarea părților, în baza actelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, se materializează în efectuarea verificării tuturor cazurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror:

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 21 052 lei, exprimate în costul rapoartelor de expertize judiciare nr. 201811C0123 din 27.04.2018; nr. 20180500139 din 04.05.2018; nr. 201835A0273 din 16.05.2018; nr. 201836S0060 din 13.07.2018 (f.d.62-64,72-74,82-84,95-99), efectuate în cadrul urmăririi penale, care au fost trecute în contul statului. Colegiul penal constată că instanța de apel motivat a respins solicitarea procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare.

De asemenea, Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Astfel, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel, în cazul dat, just a menținut sentința privind

respingerea încasării de la Moraru Serghei a cheltuielilor judiciare în sumă de 21 052 lei.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de procuror, este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului:

Recurentul în cererea de recurs, semnaleză motivul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat o pedeapsă mai aspră inculpatului, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Moraru Serghei, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere, de recunoașterea vinei și căința sinceră în cele săvârșite, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, la evidență la medicul narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv, cauza penală fiind examinată potrivit prevederilor 364¹ Cod de procedură penală, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu izolare de societate, dispunând executarea pedepsei cu închisoare de 12 ani, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs ordinar menționează că, instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra chestiunilor supuse atenției sale ce țin de pedeapsa

stabilită inculpatului, din care considerent motivarea instanței de apel, descrisă și la pct. 4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către apărător nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de procur-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2018, în cauza penală, în privința lui *Moraru Serghei XXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **13 martie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan